

[Nøhr.]

dette gav Sogneraad og Byraad Lejlighed til at udtale sig. I Randers Amt har Statsbanerne imidlertid grebet Sagen an paa den Maade, at man indsendte Henvendelse til Byraadet, længe før de private Koncessionshavere havde modtaget de Blanketter, hvorpaa Koncessionsandragendet skulde indgives, altsaa længe før Ruteautomobilernes Ejere overhovedet var i Stand til at indgive Andragende. Dette maa dog vist anses for at være i Strid med den Fremgangsmaade, Loven anviser, det kan dog vel ikke være Lovens Mening, at man fremkalder en Tilkendegivelse fra Byraadet om Koncessionsandragende fra Statsbanerne paa et Tidspunkt, da der simpelt hen ikke kan foreligge andre Koncessionsandragender. Det er en Overrumpling af de private Koncessionshavere, som disse efter min Mening med Rette kan føle sig brøstholdne over. Hvor Statsbanerne vil søge at overtage private Automobilruter, bør Generaldirektionen i alt Fald vælge en hensynsfuld Fremgangsmaade og ikke rejse mere Bitterhed og Modstand end højst nødvendigt. Det bør man gøre ogsaa for Statsbanernes egen Skyld. Imidlertid lægger jeg Hovedvægten paa den interesserede Landbefolkningens Tilkendegivelser, da det selvsagt er Befolkningen paa Landet, denne Sag har mest Betydning for. Her vil jeg da fremhæve, at Tilkendegivelserne fra denne Befolkning ikke blot gennem de kommunale Raad, men ogsaa ad andre Veje, paa overvældende Maade og paa tværs af alle politiske Skel er til Gunst for fortsat Koncession til de nuværende Koncessionshavere. Jeg henviser herom til de udførlige Oplysninger i Udvalgets Henvendelse. Der er næppe nogen Egn i Landet, der har reageret saa kraftigt over for Rutebilspørgsmaalet, som det her er sket, og at Spørgsmaalet om disse Ruter i Randers Amt har vakt et stærkt Røre, er naturligvis ikke nogen Tilfældighed. Ved tidligere Rutebilafgørelser i Randers Amt har man stiltiende godkendt Overdragelsen til Statsbaner og Privatbaner, fordi Befolkningen meget vel forstaaer, at der skal være Mening i Tingene, og at man efterhaanden var kommet ud i urimelige og uheldige Forhold mellem Statstrafik og Privattrafik, men for de Ruters Vedkommende, hvorom Sagen her drejer sig, taler

stærke og vægtige Grunde for at fortsætte som hidtil.

Det gælder om disse Ruter, at der er sat et meget stort og dygtigt personligt Arbejde og i sin Tid en stor personlig Risiko ind paa at løse vigtige trafikale Op-gaver, og at der ved den Maade, Ruterne drives paa, er skabt et enestaaende godt og intimt Forhold mellem Befolkningen og Ruterne. Lad mig som Illustration til, hvad jeg her tænker paa, blot nævne Ruten Aarhus—Rønde—Grenaa. Denne Rute drives sammen med en Række Stikruter paa Mols i første Række som Erstatning for den tidligere Dampskibsrute Aarhus—Kalø og ingenlunde skabt som Konkurrence til Statsbanerne. Det er en given Sag, at en Rutebil, som tager Folk op paa Landevejene paa Mols, bliver foretrukket af den lille Halvøes Befolkning som mere bekvem end en Skibsforbindelse, der kræver ekstra Befordring til og fra Anløbsstedet. Derfor sætter man Pris paa disse Stikruter, i alt 3, som Indehaveren af Aarhus—Rønde—Grenaa-Linie har løbende over Mols, hvor der f. Eks. er sat et Automobil i Gang for billig Befordring til Sygehuset i Grenaa for Folk fra Halvøen, der vil aflægge paarørende et Sygebesøg. Det er den Slags Smaatræk af Imødekommen og Hensyntagen, som Befolkningen sætter Pris paa. Den samme Rutes Indehaver driver 3 andre Smaaruter i Egnen mellem Randers og Aarhus, der ligeledes er til megen Nytte for Befolkningen. Om alle disse Smaaruter gælder det, at de er for smaa til selvstændig Drift og kun kan drives med Fordel i Forbindelse med en større Rute, saaledes at man kan disponere over rigeligt og godt Materiel. Det er Hovedruten, der holder disse Stikruter og Smaaruter oppe. Ogsaa dette Forhold kan det efter min Mening være rimeligt, at Staten tager i Betragtning ved en samfundsmæssig Overvejelse.

Jeg skal derfor meget henstille til den højtærede Trafikminister at se velvilligt paa Befolkningens Ønske vedrørende disse Rutebiler. Jeg tror, at det ved den endelige Afgørelse vil være muligt i nogen Maade at forene Statsbanernes Interesser med Befolkningens Ønsker. Den højtærede Trafikminister har tidligere i vanskelige Spørgsmaal vist en udmærket Evne til